

BEVEZETÉS

Velem, bennem, mellettem, értem járod keresztutadat Jézusom. Segíts, hogy szívvel-lélekkel bekapcsolódjak keresztutad járásába. Átérezzem gyengeségemet és megérezzem, tapasztaljam a Te végtelen szeretetedet.

1. JÉZUST HALÁLRA ÍTÉLIK

„Pilátus látta, hogy semmire sem megy velük, sőt a zajongás még fokozódik is. Vizet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét: Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok – mondta. Ti lássátok”

Választás és döntés van itt. Jézust mindig a szeretet vezérelte. Most is, mikor dönt: választ, hogy elfogadja az ítéletet – a halált. Pilátus is választ és dönt. Mi vezeti őt? A félelem és a kicsinyesség! Nem vagy a császár barátja – kiáltják – ha nem ítéled el.

Mi is választottunk és döntöttünk. Szeretetéhségünket ki akartuk elégíteni, jó kedvre akarunk derülni, szorongásunkat, félelmeinket oldani akartuk és lehetne tovább sorolni mi minden vezetett döntéseinkben. Először csak rosszul döntöttünk, választottunk. A problémáink megoldásában az alkoholt választottuk. Később szenvedélybetegek lettünk. Halálra ítélték. Bocsáss meg, Uram!

2. JÉZUS VÁLLÁRA VESZI A KERESZTET

Jézus pedig keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahegyre, melyet héberül Golgotának neveznek.

A döntéseimnek, választásaimnak végül szenvedélyemnek következménye van. Keresztem rám került és nekem is hordoznom kell. Ő tudatosan vállalta, én elszenvedem. Mázsás teherként nyom le az iváskényszer, anyagi-családi-munkahelyi problémák és a többi. Mégis mennem kell, mert az élet még nem állt meg. Megyek, viszem másnaposan, vörös szemmel, kiégett aggyal.

3. JÉZUS ELŐSZÖR ESIK EL

A zsoltáros mondja: „Könnyelmű szóval szóltam, nem botlik meg soha a lábam.”

Az első nagy esésem. Szenvedélyem földre nyomott. És nem vettem komolyan. Csodálkozó tekintettel néztem és kérdeztem: Hogy lehet ez? Miért pont én? Velem történt? Hogy kerültem kórházba és ilyen állapotban? De felálltam, megráztam magam s azt mondtam: Majd én megmutatom, majd én megoldom. És mentem tovább a megkezdett úton. Jézus is jön velem, tovább szenvedve értem.

4. JÉZUS TALÁLKOZIK ANYJÁVAL

Jézus megállt. Tekintetük találkozott. Édesanyja szemében a döbbenet, értetlenség, segíteni akarás, fájdalom, szomorúság, szeretet, tehetetlenség tükröződött. Segítene, de nem tud, nem teheti. Jézusé kínnal, döbbenettel teli.

Máriában közeli hozzátartozóim, anyám, apám, testvéreim vannak jelen, s ők néznek engem döbbenet, szomorú, tehetetlen keserűség tekintetével. Néha elfogadtam tekintetüket, néha elfordultam. Ők is tehetetlenül álltak sorsom és keresztem előtt. Nem segíthettek.

5. CIRENEI SIMON SEGÍT JÉZUSNAK A KERESZTET VINNI

Véletlenül arra járt Simon és kényszerítették a kereszthordozásra.

Nem véletlenül és nem csak egy embert vezérelt mellém az Úr, hogy segítsenek. Jézusom, Te hálásan elfogadtad a segítséget. Én a betegségem folytán észre sem vettem vagy elutasítottam a segítséget. Most utólag látom, milyen sokan voltak. Egy ideig hordozták velem vagy helyettem a keresztet. Nekem nem volt könnyebb, nekik súlyos volt és végül elhagytak. Egyedül kellett hordoznom a keresztem, mert nem ez volt a megoldás.

6. VERONIKA LETÖRLI JÉZUS ARCÁT

Ez a segítség enyhülést adott Jézusnak és Ő hálásan fogadta. A hagyomány szerint jutalmul képmását adta Veronikának.

Enyhülést kerestem sokszor, nem igazi gyógyulást. Enyhülést lelkigyakorlatokon, egyéni vagy csoportos beszélgetések alkalmával, rövid szüneteket tartva italozásaim között. Enyhülést, miközben sebeimet nyalogatva önsajnálatba süllyedtem.

Nem is kaphattam jutalmul semmit, nem is indulhattam a gyógyulás útján.

7. JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL

Megint elestél. Alig bírod már. Bűneink, betegségeink újra földre sújtanak.

Én is elestem újra. Tanácstalanul tűnődök magam felett. Pedig én úgymond mindent megpróbáltam. Kevesebbet inni, csak sört vagy csak bort, csak fröccsöt stb. Akartam egy nap csak egyszer inni. Kulturált, szociális ivó akartam lenni. Makacsul. Nem ment, újból a földre ittam magam.

Jézus fölkelte. Tovább ment.

Én is fölkeltem. Tovább tántorogtam.

8. JÉZUS BESZÉL AZ ASSZONYOKHOZ

A siratók már elsiratnak, pedig még élsz. Előre látják halálodat, előre eltemetnek, ők túl nem láthatnak a tényeken. Nem tudhatják a harmadik nap titkát. Jézusom, Te vigasztalod őket.

Engem is megsirattak. Lemondtak rólam. Eltemettek. És én senkit nem tudtam vigasztalni. Magam mókuskerekében forgolódtam.

9. JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL

A végkimerülés utolsó pillanatai, a vesztőhelytől néhány méterre. A kereszt súlya, a világ betegségei-bűnei, sokadik visszaesésem újból a porba sújt. Jézusom! Nem veszel igénybe természet feletti erőt, sem angyalok segítségét nem kéred. Az Atyában bízva felállsz és tovább indulsz.

Sokadik visszaesésem. Dühödten, tompán, kábulattal, szótlantul, gondolattalanul ülök romjaim felett. Már nem remélek és nem bízom senkiben-semmiben. Nem veszek igénybe természet feletti erőt, sem angyalok segítségét nem kérem. Az Atyához sem fordulok. Életöszönőmtől vezetve kinnal, keservvel felállok és tovább tántorgom utamon.

10. JÉZUST MEGFOSZTJÁK RUHÁITÓL

Jézusom! Nem maradt más tulajdonod, csak köntösöd. De ezt is soknak találták és elvették Tőled. Már csak egyetlen dolog szükséges, a kereszt, a kivégzés eszköze. Uram, megfosztottak ruháidtól, vele együtt emberségedtől – méltóságodtól.

Végül én is elvesztettem méltóságom, emberségem. Fizikailag összetörve, leépülve, remegő kézzel-lábbal-gyomorral, talán saját piszkomban vergődve. Erkölcsileg lemeztelenítve. Megbízhatatlanná váltam, talán a munkám és családom is elvesztettem. Emberek pillantását kerülő, ember-kerülő lettem. Mindentől, mindenkitől elhagyatva már csak a kereszttem maradt.

11. JÉZUST A KERESZTRE SZEGEZIK

Jézusom! Az én bűneimért, betegségemért szúrtak át. Az én gonoszságaimért törtek össze. Az én békességemért ért utol a büntetés. A Te sebeid szereztek nekem gyógyulást.

Teljes hosszával, teljes valóddal fekszel a kereszten, Uram. Kezedet-lábadat erőltetve ráfeszítették a keresztre. Ráfeszülsz és a biztonság kedvéért még oda is szegeznek. Meg ne moccanj.

Kezem-lábam remeg. Testem hideg verejtékben. Egyedül a bitómmal – szenvedélyemmel. Eggyé váltam az alkohollal! Felfeszített és nincs tovább, csak egy irányba, a végső pusztulásba.

Hogy biztosan fönt legyenek, jönnek a szegek, az utolsó felesek. Végleg ki vagyok terítve. Szendélyem bitójáról le nem jöhetnek.

12. JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

Jézusom! Egyedül voltál haláltusádban és halálodban. Bár néhányan álltak a keresztkörül, a katonák, a százados, ki megvallotta „Ez valóban Isten fia volt”, néhány asszony, édesanyád, a szeretett tanítvány. Mégis teljesen egyedül voltál és mintha Atyád se figyelne rád. A haláltusa 3 órája hosszú. Hosszabb, mint az élet 3 órája, vagy az élet 33 éve. A haláltusa 1 pillanata örökkévalóság. Beteljesedett, beteljesítetted értem.

Végül én is egyedül maradtam. Bár volt körülöttem, ki mély fájdalomban, szomorúságban tehetetlenül szenvedve, ki közönyösen nézte haláloamat. Haláltusám – utolsó alkoholos nappalom-éjszakám – egy örökkévalóság. Lesz-e feltámadás? A végső megsemmisülés peremén, a szívem mélyén én is Atyámhoz kiáltottam.

13. JÉZUST LEVESZIK A KERESZTRŐL

Jézusom! Szent Szűz Anyád ölében vagy. Ő tart, néz, szívében bánat, fájdalom, krisztusi szeretet. Nem tudsz erre a szeretetre válaszolni, halott vagy.

Egész életemben, de különösen küzdelmemben majd halálomban – mélypontomon kik és hányan tartottak kezükben? Mikor tehetetlenül-reménytelenül nyaldostam sebeimet – hányan imádkoztak értem?

Egy biztos! A legmélyebb pontomon is Istenem – Atyám tartott tenyerében és a Szűzanya köntösében. Ezért nem hullottam a semmibe!

14. JÉZUST A SÍRBA HELYEZIK

Eltemettek Uram. Áadtak az enyészetnek. Visszavonhatatlanul, végleg beteljesedett. De valóban vége?

Ez az én végem is! Itt már végképp nincs senki csak Isten és én a feneketlen sötétség mélyén. Se Szűzanya, se arimateai József, sem János. Nincs alkohol, nincsenek gondolataim. Nincsenek kérdések – hová-merre-hogyan tovább – és nincsenek válaszok se. Nincs múlt, nincs jövő, a jelen pillanatot is alig érzékelem, ha érzékelem. Nincs terv, cél, számadás, ítélet.

Sírban vagyok, alkoholizmusom, múltam sírba téve. Üresen nézek ki a fejemből, sötétségemből, és valami halovány fény dereng. – De valóság-e?

15. JÉZUS FELTÁMAD

Pilinszky János így fogalmazza meg:

És felzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
S megszűnhetett dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurexit tertia die.

Atyánk feltámasztott, Jézusom. Most már élsz örökké bár a sebhelyeidet hordozod. Ezek hitelesítenek Téged.

Te megszabadítottál Jézusom és én is feltámadtam, igaz erre az életre, de feltámadtam. Újra élhetek, új életet kezdhetek. Megszabadulva az alkohol rabságából szabad lettem. Örömteli, ragyogó, mégis kicsit szomorkás, fájdalmas-különös tekintettel nézhetek Rád, magamra, embertársaimra. Sebhelyeimet, forradásaimat tovább hordozva – melyek hitelesítenek engem és a Te szabadító művedet – élek és hirdetem dicsőségedet. Hála Neked!

BEFEJEZÉS

Uram Jézus! Veled jártuk keresztutad, és Te velem jártad keresztutam. Hálát adok értem vállalt szenvedéseidért, halálodért, feltámadásodért. Hálát adok, hogy engem megszabadítottál, új életre támasztottál. Kérlek segíts, hogy ezentúl mindig a józanság útján járjak. Te legyél életem középpontja, s ha bármilyen baj, nehézség, probléma adódik az életemben, azt a Te kegyelmeddel, segítségével, kezedet fogva oldjam meg.

Szűz Mária, betegek oltalmazója, Fogolykiváltó Boldogasszony könyörögj értünk. Ámen

(Fazekas György, Máriagyűd, 2010. szeptember 5.)